

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker samtlige Ordførere, ogsaa Bondepartiets Ordfører (Hartel), for Tilslutning til Lovforslaget. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at det var ikke med Bitterhed, jeg udtalte, at man fra den Side altid, man kunde næsten sige principielt, var imod mine Forslag, for der er en hel Del Mennesker, der har sagt til mig: Bare *de* er imod, er det sikkert godt, det, du kommer med.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Sønderup i, at det er meget svært for disse Nybyggere, naar de faar for store Etableringsomkostninger, og jeg skal ogsaa gerne rette en Henstilling til Jordlovsudvalget og Amtskommissionen i den Anledning. Jeg vil kun sige, at jeg er noget bange for at henstille til dem at opføre Bygninger, som er daarlige eller mindre solide, for de Erfaringer, vi har gjort i de senere Aar, har netop vist, at hvor Bygningerne var for daarligt opført, var der de allerstørste Vanskeligheder for de paagældende Husmænd. Men der er ikke noget i Vejen for, at man kan være forsigtig med Hensyn til Luksus-Anvendelse og ogsaa med Hensyn til at opføre Bygningerne for store, saa jeg skal gerne imødekomme det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg synes, at den højtærede Minister var lidt uforsigtig i sin Udtalelse til mig, for det vilde jo da være naturligt, hvis man sluttede modsætningsvis, da at antage, at naar vi anbefalede noget, var det ikke godt. Det er dog ikke Meningen, at Ministeren vil have det udlagt saadan, saa jeg tror, Ministeren skulde have sparet sig denne Bemærkning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2659; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1655).

Sagen sattes til Forhandling.

Bomholt: Vore Fiskere arbejder til daglig under farefulde Forhold. Derom vidner bl. a. de aarlige Gudstjenester i Esbjerg til Minde om de Fiskere, der omkom paa Havet; der er hvert Aar nye Navne, der maa føjes til Listen over de omkomne. Til denne Fare, der hører sammen med det normale Erhvervsliv, er nu kommet de Farer, der knytter sig til Krigen og dens Minefelter. Store Fiskegrunde er afspærret af Miner, og selv i de Farvande, der skulde være sikret Erhvervet, kan Minefaren dukke op. Det tjener til Ære for vore Fiskere, at de trods aabenbare og skjulte Farer opretholder Erhvervet og derigennem tilfører det danske Samfund betydelige Værdier.

Krigen har medført en Række Vanskeligheder, der ikke alle kan løses ved Fiskerorganisationernes egen Hjælp. Det er for mange af Baadene nødvendigt at foretage en Omlægning af Fiskeriet, fordi de Fiskepladser, der hidtil har været besøgt, er blokeret af Miner. En saadan Ændring medfører ikke blot forøgede personlige Besværligheder og større Usikkerhed i Indtjeningsmulighederne, den medfører ogsaa Udgifter til Indkøb af andre Redskaber m. v. For Fiskeriet som Helhed gælder det, at Raamaterialerne er blevet dyrere. I t Brændselsolie er f. Eks. steget fra 110 Kr. til ca. 160 Kr. Fragterne er steget betydeligt, ikke mindst, naar det tages i Betragtning, at det tager længere Tid nu end tidligere at faa Fisken bragt til oversøiske Pladser, hvorved den kan forringes i Kvalitet. Afsætningen er blevet vanskeligere end før, fordi en Række Omstændigheder, som den danske Fiskehandel ikke er Herre over, kan gribe ind i de trufne Dispositioner og Aftaler. Og hertil kommer, at Priserne for Hjemmemarkedets Vedkommende, og ogsaa for Udlandets Vedkommende, naar Fragterne tages i Betragtning, er temmelig svage. Naar det søgaaende Fiskeri har betalt Krigsrisikopremierne, kan det blive smaaet med de Fortjenester, der bliver Erhvervets Udøvere til Del.

Alle disse Forhold taget i Betragtning er det nødvendigt at række Fiskeriet en hjælpende Haand. Hvis Indtjeningen gaar ned under et vist Minimum, kan Fiskeriet ikke opretholdes, og det er det danske Samfund ikke tjent med. Hvis vi har Valget imellem en Hjælp til Opretholdelse af Produktionen og en Hjælp i Form af social Forsorg, er der ingen Tvivl om, hvilken Løsning der maa foretrækkes. En nærmere Undersøgelse vil imidlertid vise, at det er meget vanskeligt